

Heid Cat zondag 52 vr/antw 128/129

1 verwachting

2 verheerlijking

3 verhoring

Gemeente,

Er is in het “Onze Vader” veel gevraagd. De Heere Jezus leert ons om veel te vragen aan Zijn Vader. Dat door ons Gods Naam gekend en geprezen wordt. Dat door en in ons Zijn rijk bewaring, groei en meer heerschappij krijgt. Dat door ons Zijn wil van harte en spontaan gedaan zal worden en aanvaard zal worden. Dat wij beseffen dat God alles geeft, van Zijn zegen alles afhangt en wij op Hem alleen vertrouwen. Dat wij vergeving van schuld ontvangen en weer Gods gunstig Aangezicht mogen zien. Dat wij staande blijven en gesterkt worden in de geestelijke strijd totdat wij eindelijk eeuwig overwinnen zullen. Dan vraag je nogal wat! Wie ervaart niet dat het vertrouwen op verhoring dan onder druk kan komen te staan? Omdat je denkt: dat ben ik toch helemaal niet waard, dat verdien ik toch niet? En het is elke keer hetzelfde, elke keer heb ik weer dat alles te vragen. Weer vragen: HEERE, geef, vergeef, verlos. Dat je dat weleens bezwaart: weer met hetzelfde naar God toe moeten. Omdat je denkt: kan het eigenlijk wel? Is het wel reëel wat ik allemaal bid? Als je ziet hoe het ervoor staat. Hoe zwak je bent, hoe groot de tegenstand is, dat het eigenlijk onmogelijk lijkt, dat je eigenlijk niet zou weten hoe het goed zou kunnen komen. Dat het vertrouwen op verhoring onder druk komt te staan. Iemand schreef eens een boekje over het gebed met als titel: “Beslagen vensters”. Beslagen vensters. Waardoor je niet meer goed kunt zien, geen uitzicht meer hebt, en als het een auto is, waardoor je tot stilstand komt. Beslagen vensters in je gebedsleven. Beslagen door besef van onwaardigheid, gevoel van onmogelijkheid, door zoveel blokkades, dat de gebedswagen tot stilstand komt. Het gebed wordt trager, flauwer, minder vurig en hoopvol en uiteindelijk stopt het.

1 verwachting

Het slot van het ‘Onze Vader’ geeft aan dat de Heere Jezus dat weet. Dat Hij daar ook in voorziet. Als je vensters beslagen zijn door wat je allemaal ziet en voelt. En het gebedsleven lijden gaat aan de bacteriën van verslapping en gebrek aan hoop en verwachting. Daarom reikt Hij opnieuw medicijn aan. “Want Uw is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid.” Dat is: “zulks alles, heel dit ‘Onze Vader’ bidden wij van U, daarom omdat Gij....”. Daar hebben we het al! Waarom bidden wij dit allemaal, hoe komt het dat wij dat zouden durven en verwachten? Omdat Gij.... Niet: omdat wij.... Omdat wij nog wel een lichtpuntje zien en een aanknopingspunt, omdat wij nog wel iets kunnen bedenken waardoor het zou kunnen, omdat wij toch nog wel iets hebben waarom God het zou

behoren te doen, omdat bij ons nog wel iets is wat God kan bewegen om het te doen. Nee. Omdat wij.... Daar gaat een dikke streep door. Wij hebben geen waardigheden en rechten, wij hebben geen enkele hoedanigheid die het verdient. Dat is de doodssteek voor de Farizeer die nog zoveel heeft en gelukkig niet is zoals die en die. Wij hoeven geen mogelijkheden of aanknopingspunten te zien. Dat neemt de Heere Jezus ons allemaal af. Maar Hij geeft er veel meer voor terug: daarom omdat Gij... Hoe komt het dat wij al die dingen zouden durven en mogen vragen? Omdat Gij! Als onze Koning de wil hebt om het ons te geven en als Degene Die alle macht heeft het vermogen heeft om het ons te geven.

Want van U is het Koninkrijk. Want Gij zijt onze Koning. En Gij zijt een goede Koning. Zo'n goede Koning dat U ons gekocht en gemaakt hebt tot Uw volk door Uw Eigen Zoon te geven. Hoe zult Gij ons dan met Hem niet alle dingen schenken? Dat wilt U toch? Wij zijn het volk van Uw Zoon. En U gunt Uw Zoon toch dat Zijn volk gelukkig is en heilig en goedsmoeds? Omdat wij het volk van Zijn Zoon zijn, daarom wil Hij ons vast en zeker zegenen. Telkens weer. Daarom wil Hij Zijn Kerk bewaren, vermeederen en heiligen en staande houden. Omdat Zijn Zoon een stralende Kerk heeft. En in Zijn verbond zegt Hij: "Ik wil ook u, jou tot Koning zijn" . Vraag dan toch om alle goeds!

En omdat Gij alle dingen machtig zijt. Want van U is het Koninkrijk en de kracht! Van U is de kracht. Dat betekent niet: want U bent de krachtigste, U hebt de meeste kracht. Het is meer! Alle kracht is van U. Ook de kracht die de vijanden hebben is van U, krijgen ze van U. En kunt die kracht afnemen of wegnemen wanneer U maar wilt. U bepaalt hoe sterk de tegenstand is en hoe ver die gaan kan. Van U is de kracht. Als U geen kracht geeft, heeft een vijand geen kracht meer. Dus U bent alle dingen machtig. De tekst eronder, II Petrus 2:9 noemt enkele voorbeelden. Toen de engelen zondigden, de duivel, heeft God toch de Zijnen verlost. Toen de zondvloed kwam heeft God toch Noach en Zijn huis verlost. Toen Sodom en Gomorra ondergingen heeft God Lot verlost. Toen de dood zich wierp op Jezus, heeft Hij Zijn Zoon toch verlost uit de doden. Zie je wel: altijd heeft God Zijn Kerk verlost. Hij heeft Christus verlost en in Hem is Zijn Kerk al verlost.

Want van U is het Koninkrijk en de kracht. Als Koning wilt U ons alle goeds geven. En als de Almachtige kunt U ons alle goeds geven. Hier dat is het medicijn tegen die kwaal van moedeloosheid en traagheid en hopeloosheid en twijfel. Dat geneest.

Dat zijn ahw twee machtige ruitenwissers. Die alle beslagenheid wegvegen. De condens van je onwaardigheid en je rechteloosheid. Maar

als Koning wilt U het! De condens van je onmogelijkheden en niet kunnen bedenken hoe. Maar als almachtige kunt U het! En je krijgt weer zicht. Uitzicht op verhoring. Uitzicht op God in Zijn gewilligheid en macht. En de gebedswagen komt weer op gang. Met hoop en verwachting, met vuur en gloed. Want Gij wilt en kunt ons alle goeds geven.

Je zou kunnen zeggen: het gebed is niet afhankelijk, hoeft niet bepaald te worden door het plafond van onze inschattingen en gevoelens, maar het gebed mag bepaald worden door de grond van Gods gewilligheid en almacht. Laat de inhoud en verwachting van je gebed niet bepaald worden door het plafond van je eigen inschattingen en gevoel, maar door de grond van Gods gewilligheid en almacht. Bidde wij dan vaak niet om veel te weinig? Veel te verwachtingsloos? Veel te karig en te beperkt? Met veel te weinig hoop en verwachting?

Hoe kun je met zo'n God verloren gaan? Alleen omdat je het zelf wilt. Omdat je niet begeert behouden te worden. En je zult het eeuwig moeten horen: Gij hebt nie gewild.

Wat een wonder als de HEERE je leerde roepen, verlangen naar zaligheid. Als de HEERE je van een onwillige een gewillige maakte, een zelfgenoegzame een hongerige en dorstige.

Je kunt dan wel de vraag stellen: als er een God is, zo gewillig en zo machtig om alle goeds te geven. En het leven van je zelf en van de kerk is zo arm en schraal, hoe komt dat dan? Als een stuwmeer zo vol en royaal is, en de woestijn is toch droog en schraal, hoe komt dat? Dan is er wat met de pijpleiding, verbinding tussen stuwmeer en woestijn. Die ontbreekt of is smal of zit verstopt. Als God zo gewillig en rijk is, en je leven is zo schraal en arm, hoe zit het met de verbinding, de pijpleiding van het gebed? Ontbreekt die, te smal, verstopt? Hoe is ons gebedsleven?

2 verheerlijking

Want van U is het Koninkrijk en de kracht. Dat gaf de grond aan van het bidden. En dan het derde: en de heerlijkheid. Dat geeft het doel van het bidden. Opdat daardoor niet wij, maar Uw heilige Naam geprezen worde. Wat een heerlijk doel. Wat zit daar een rijkdom en vrijmoedigheid in! Wat een medicijn voor de kwaal van traagheid en twijfel en moedeloosheid. Want wat leert de catechismus ons hier? Dat al die dingen waar je in het "Onze Vader" om vraagt tot eer van Gods Naam zijn, dienen tot Zijn heerlijkheid. Dat is toch heerlijk! Als je bidt om vergeving, om verlossing van de boze, om besef van je afhankelijkheid: dat is tot eer van Zijn Naam, dat is tot Zijn heerlijkheid. Dat ligt in elkaars verlengde, dat ligt op één lijn. Daarom hoor je dat ook zo vaak in de Schrift. Als David als hij wat ouder is geworden, in Psalm 25 bidt. Om vergeving vraagt en leiding, en die man had wat zonden liggen die hem konden benauwen en de hoop en vrijmoedigheid ontnemen: wil mij Uwen Naam ter eer al mijn euveldaan vergeven. HEERE, vergeving van mijn zonden is tot Uw eer! Dat mag vrijmoedigheid en hoop geven. Medicijn tegen de moedeloosheid en twijfel.

Maar ook in de voorbede: als Mozes bidt voor het volk Israel na

het gouden kalf. Waar kun je dan op pleiten? HEERE, wat zult Gij dan Uw grote Naam doen? Denk aan Daniel in de ballingschap toen het volk eeuwen en eeuwen gezondigd had, waar kun je dan op pleiten? HEERE, gedenk dat Uw stad en Uw volk naar Uw Naam genoemd is. Als je bidt voor je kinderen en kleinkinderen. En die hebben soms wat over zich heen gehaald en het verzondd. Maar HEERE, zij zijn toch naar Uw Naam genoemd? Het is toch tot heerlijkheid van U als U hen bekeert. Dat mag vrijmoedigheid en hoop geven. Medicijn tegen de moedeloosheid en twijfel.

Opdat daardoor uw heilige Naam geprezen worde. Dat geeft uitzicht en hoop. Een helder venster om te zien op de verhoring die gereed ligt. En wie daardoor zien mag die krijgt verwachting, vrijmoedigheid, hoop om te bidden. Ja, dan mag je zelfs zeggen: vroegen wij maar meer in ons gebed. Want er zijn dingen die zeker ook tot Gods eer zijn. Was er maar meer gebed voor de Kerk. Want die is naar Gods Naam genoemd. Dan is ruimte om te bidden voor de Kerk dat zij wordt uitgebreid. Dat evangelisatie en zending zullen plaatsvinden vrucht zullen dragen. Maar ook om te bidden voor de Kerk in vervolging. Dat zij staande mag blijven en toch groeien mag. Wat zal dat tot eer van Zijn Naam zijn. Maar ook om te bidden voor de Kerk uit het volk Israel. Dat uit het verbondsvolk Israel velen zullen worden toegevoegd aan Koning Jezus. Wat zal dat tot heerlijkheid van God zijn als dat gebeurt. Soms kun je denken: bid, vraag ik niet teveel allemaal, telkens weer. Maar in dit opzicht kun je je ook afvragen: bid ik niet te weinig, keer op keer?

Tegelijk geeft dit ook de grootste zonde aan die je maar begaan kunt: als je datgene wat bedoeld is en gegeven wordt omdat God de heerlijkheid toekomt en de eer, gaat misbruiken om zelf mee gezien, geeerd en geprezen te worden. Dat je verhoring van het gebed in je eigen leven, je gezin, je gemeente gaat misbruiken om er zelf groot mee te worden, dat mensen jouw erop aankijken met bewondering. Je ontving op het gebed geloof, zekerheid, vrijmoedigheid. En je wilt er zelf om gezien worden. Je ontving op het gebed dat je kinderen, kleinkinderen in Gods wegen wandelen en geniet ervan als mensen jouw daarvoor waarderen. Je ontvangt op het gebed zegen in de gemeente, en je hebt maar wat graag dat anderen horen dat dat jouw gemeente is die gezegend word. Ik laat me voorstaan op wat God gaf opdat Zijn heilige Naam geprezen zou worden. En je geeft toe aan die wortel van eerzucht. Dat is de ergste zonde. Eer- rover van God zijn, noemden ze vroeger. O HEERE, vergeef, o HEERE bewaar me daarvoor.

3 verhoring

'k Weet niet hoe dat bij u thuis gaat. Maar het zou kunnen zijn als volgt. Als u een gezin mag hebben en vader gaat voor in gebed aan tafel na het eten. Een vrij gebed of een vaststaand gebed. En hij eindigt met "Amen". En het lijkt net een startschot. Met of zonder 'goede bekomst' gezegd te hebben vliegt een zoon van tafel om zijn sportkleden te pakken, schiet een dochter van tafel om naar haar vriendin te gaan, vader pakt gauw de krant en moeder zet de eerste pannen van tafel. Nog los ervan deze taakverdeling de goeie is, "Amen" leek net een startschot te zijn. Dat doet tekort aan wat het eind van het gebed inhoudt. Aan het machtig slotaccoord van het "Onze Vader". Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen. Het zal waar en zeker zijn. Door Gods gewilligheid en kracht zal Hij vast en zeker ons gebed verhoren, sterker nog, is ons gebed al verhoord! Best goed om na het woordje "Amen" een paar seconden stil te zijn, alleen of met elkaar. Om dat even tot je door te laten dringen. Zoals het ook goed kan zijn om voor je gaat bidden een paar seconden stil te zijn. Want bidden is wat. Vertrouwend naderen tot de heilige God!

"Amen". Van een Hebreeuws woord dat betekent: vast zijn. Betrouwbaar zijn, waarachtig zijn. Het zal waar en zeker zijn. Wat is er dan waar en zeker? Twee dingen worden dan genoemd. In de eerste plaats dat het waar en zeker is dat ik al deze dingen begeer, verlang te krijgen. En in de tweede plaats dat het waar en zeker is dat God dat heeft verhoord.

Dus allereerst dat het waar en zeker is dat ik al deze dingen begeer te krijgen. Daarom is het ook zo erg om gedachteloos te bidden. Je zegt het wel, je zegt het op bete gezegd, of je luistert mee naar iemand die bidt, maar het is gedachteloos, zonder verlangen. U weet dat wel van Augustinus die eigenlijk heel zijn leven lang al wel gebeden had: HEERE, bekeer mij. En dan dacht hij erachter aan: maar vandaag hoeft het nog niet. Hoe vaak gebeurt dat? Je bidt dat je leven Gods Naam verheerlijken mag, dat Jezus heerschappij in je leven toe mag nemen, dat je Gods wil zult doen, dat je afhankelijkheid zult leren, Gods vriendelijk aangezicht mag zien, strijden zult tegen de boze, maar je wilt het echt niet, nog niet. je wilt je eigen leven vasthouden, voorlopig, je wilt eigen zeggenschap houden, voorlopig. Je zegt het wel, maar je meent het niet. Dan maar niet bidden? Nee zeker niet! maar in de knel komen. Heere, hoe moet dat nou, ik bid allemaal dingen waar ik helemaal niet op zit te wachten als ik eerlijk ben.

Zo bidden is geen bidden. Niet bidden is ongehoorzaam en leidt tot verderf. HEERE, leer mij bidden. Leer mij verlangen wat ik bid, uitzien naar verhoring van wat ik bid. Amen: het is waar en zeker dat ik begeer te krijgen wat ik bid.

Maar dan het andere, veel rijkere: het zal waar en zeker zijn dat U zult verhoren wat ik begeer. En dan staat er: die verhoring is veel zekerder dan mijn verlangen en begeren. Dat betekent bijv.: ja, dat verlangen van mij is niet altijd even sterk. Verlangen om Gods Naam, rijk, wil te dienen, verlangen naar afhankelijkheid, vergeving, en strijd tegen de zonde, och dat verlangen is zo wisselend, kan zo'n eind zoek zijn. Maar Gods verhoring is veel zekerder dan mijn verlangen. Gods verlangen om te verhoren is veel zekerder dan mijn verlangen om te krijgen.

Dat betekent ook dit: soms, soms kun je wel eens denken, o wat wil ik graag vergeving hebben, wat heb ik vergeving nodig, wat zou ik dat graag willen hebben, wat zou ik dan gelukkig zijn, wat zou ik graag de HEERE willen dienen, tot Zijn eer leven, die zonde nooit meer doen. Wat kan ik daarnaar verlangen. En dan denk je eigenlijk: als God het ook zo verlangde als ik, dan was het zo in orde. Maar wat betekent: 'Amen'? de verhoring is veel zekerder dan mijn verlangen. God wil altijd nog veel liever verhoren dan ik wil krijgen. Als ik heel sterk verlang vergeving verlossing te ontvangen, dan nog verlangt God veel sterker om het mij te geven, dan dat ik verlang om het te vragen en te krijgen. Gods verhoring is veel zekerder dan mijn verlangen daarnaar.

Omdat van hem het koninkrijk de kracht en de heerlijkheid is en omdat Hij dat in Zijn Woord betuigt dat al Zijn beloften in Jezus Christus ja en amen zijn daarom: 'Amen.' De verhoring zal waar en zeker zijn. Dan staat er zelfs: mijn gebed is veel zekerder verhoord dan ik het verlang. Is verhoord. Niet: wordt verhoord, zal verhoord worden, maar: is verhoord. Mijn gebed. Dat is wel weer dat punt: er staat niet: al mijn wensen, alles wat ik vraag. God vervult niet al onze wensen, maar wel alle gebeden. Wat Uw Naam, Uw rijk, Uw wil dient. Wat echt goed is. Hij is gewillig en machtig om ons alle goeds te geven. Dat is in elk geval afhankelijkheid, vergeving en verlossing van de boze. En wat er verder goed voor me is, zouden we dat niet aan Vader overlaten? Zo is de verhoring zekerder dan mijn verlangen.

Dan merk je wel: dat wordt beproefd. Want die verhoring is er wel, maar je merkt het niet altijd direct. God wacht om die verhoring te laten merken. In je eigen leven en gevoel. Wat merk je van vergeving, van afhankelijkheid, je voelt juist opstand, wat merk je van kracht tegen de zonde? In het leven je kinderen of kleinkinderen, je merkt niets van vragen naar God en trekking naar Zijn dienst, eerder andersom. In het leven van de gemeente en de kerk, je merkt niks van wederkeer, opwekking. Het is verhoord, maar je merkt er niks van, je ziet eerder het tegenovergestelde. God wacht om het te laten merken, of Hij doet het totaal anders langs

andere wegen dan je had gedacht. Het vertrouwen op de verhoring wordt beproefd. Wie zijn Bijbel een beetje kent, weet dat je dan in gezelschap bent van Abraham, Jozef, Mozes, David, Hizkia, Elisabeth. In goed gezelschap zogezegd. En in die beproeving trekt de HEERE je juist nog dichter tot Zich. Calvijn zegt: als de HEERE wacht om verhoring te laten merken, doet Hij dat opdat we des te vuriger zullen bidden. Des te vuriger. En des te ootmoediger, en des te meer het zullen waarderen, en des te meer onze onmacht erkennen en belijden, des te meer enkel en alleen Zijn belofte overhouden. Dat schijnbare wachten om te verhoren is de leerschool bij uitstek. De oefentijd bij uitstek. Houd dat vast, als de duivel en je gevoel juist dan fluistert: ik zou er maar mee stoppen, ik zou er maar niet meer op hopen, waarom laat God je weer wachten, ik zou het eigenlijk niet nemen, en boos, verdrietig, teleurgesteld het opgeven en mee stoppen. Beslagen vensters. Door wat voor condens niet al. Maar van u is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Zo houdt God Zelf het gebed in stand. De hoop levend, de verwachting gaande. En de aankomst in de heerlijkheid zal bij alle andere belijdenissen ook deze geven: aankomen in de heerlijkheid is ook gaan zien: O God, Gij hebt al mijn gebeden verhoord. De hemel is de plaats waar de HEERE laat zien: hier heb ik al je gebeden vervuld.

Daar wordt Zijn Naam geheiligd. Zijn rijk heerst daar, Zijn wil geschiedt er, Hem wordt alle eer gegeven, Zijn vriend'lijk Aangezicht wordt gezien, verlost van de boze. In de hemel, daar zijn al mijn gebeden verhoord.

Amen.